Метод на допирателните (Нютон)

Дадено е уравнението:

$\frac{x^3 + px - (q+50)\sin 3x - 2(p+q)}{(x-1)(x+2)} = 0$, където **p** и **q** са съответно предпоследната и последната цифра от факултетния ни номер.

$\frac{x^3 + 6x + 43\sin 3x - 26}{(x-1)(x+2)} = 0$

=> Допустима област :

x - 1 != 0 => **x != 1**

x + 2 != 0 => **x != -2**

1. Да се намери общия брой на корените на уравнението.
2. Да се локализира най-големия реален корен в интервал [a, b].
3. Да се проверят условията за приложение на метода на допирателните (Нютон).
4. Да се определи началното приближение за итерационния процес по метода на допирателните (Нютон).
5. Да се изчисли корена по метода на допирателните с точност 10^{-7}. Представете таблица с изчисленията.
6. Да се провери колко итерации биха били необходими, ако се използва метода на разполовяването в същия интервал [a, b] за същата точност.
7. Да се направи сравнение кой метод е по-ефективен за избрания интервал.

In[ ]:=
```
f[x_] := (x^3 + 6 x + 43 Sin[3 x] - 26)/((x - 1) (x + 2))
```

In[ ]:=
```
f[x]
```

Out[ ]=

$$\frac{-26 + 6x + x^3 + 43\,\mathrm{Sin}[3x]}{(-1 + x) \times (2 + x)}$$

1. Да се намери общия брой на корените на уравнението

In[∘]:=
```
Plot[f[x], {x, -10, 10}]
```

Out[∘]=

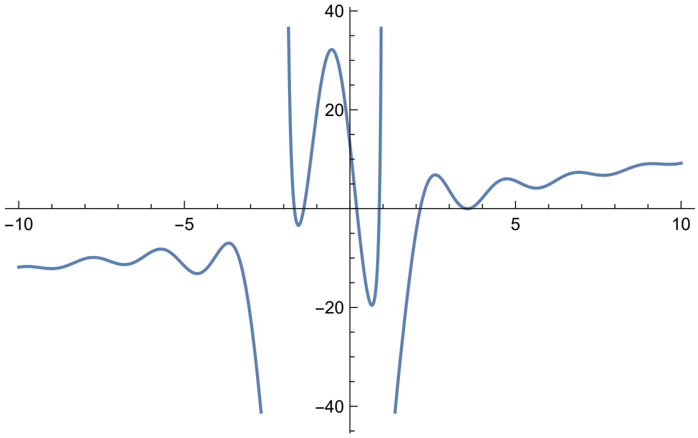

In[∘]:=
```
Plot[f[x], {x, 3, 4}]
```

Out[∘]=

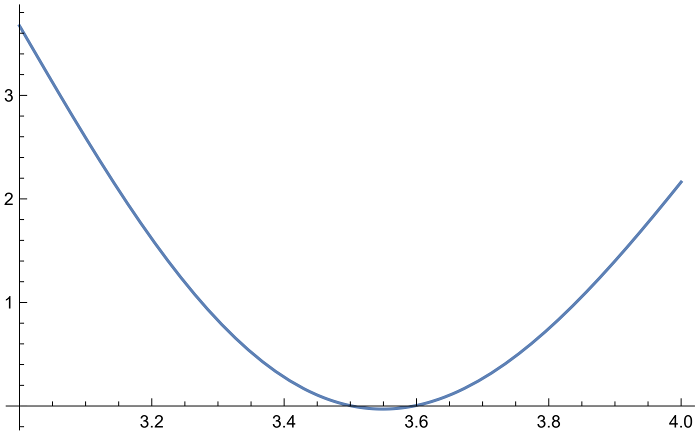

Брой корени: 7

2. Да се локализира най-големия реален корен в интервала [a, b]

In[∘]:=
```
Plot[f[x], {x, 3.5, 3.8}]
```

Out[∘]=

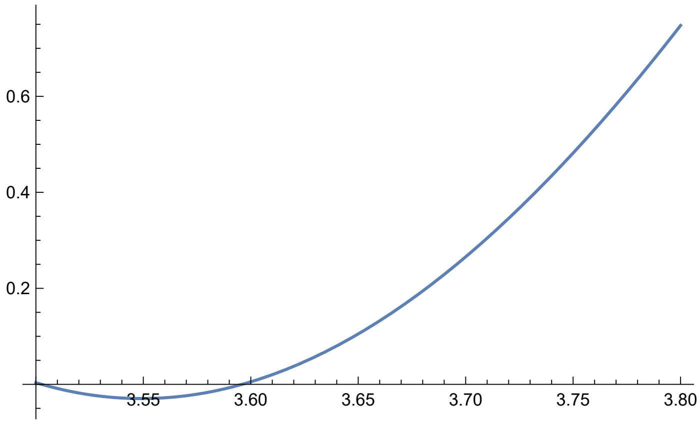

In[∘]:=
```
Plot[{f[x], f'[x], f''[x]}, {x, 3.55, 4}, PlotLegends → "Expressions"]
```

Out[∘]=

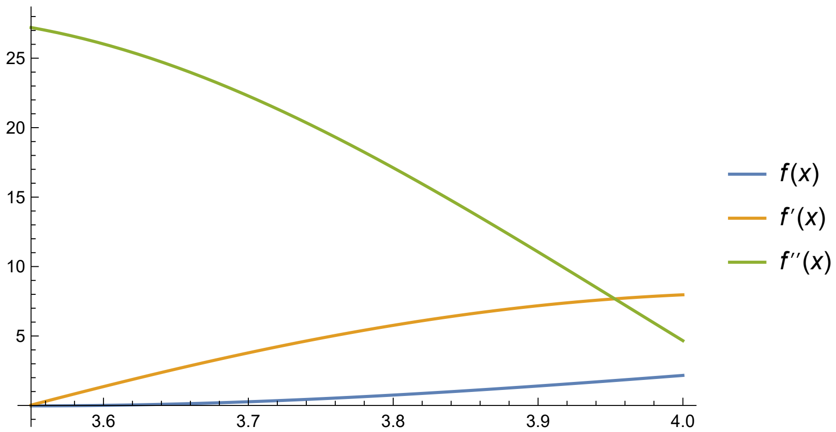

In[∘]:=
```
f[3.55]
```

Out[∘]= -0.0296069

In[∘]:=
```
f[4.]
```

Out[∘]= 2.16263

Извод:

1. f(3.55) = -0.029.. < 0
2. f(4) = 2.162.... > 0

Следователно в двата края на функцията има различни знаци и функцията е непрекъсната в избрания интервал [3.55;4]. Следва, че функцията има поне един корен в дадения интервал.

3. Проверка на условията за сходимост

Проверка на първата производна

In[◦]:= `Plot[f'[x], {x, 3.55, 4}]`

Out[◦]=

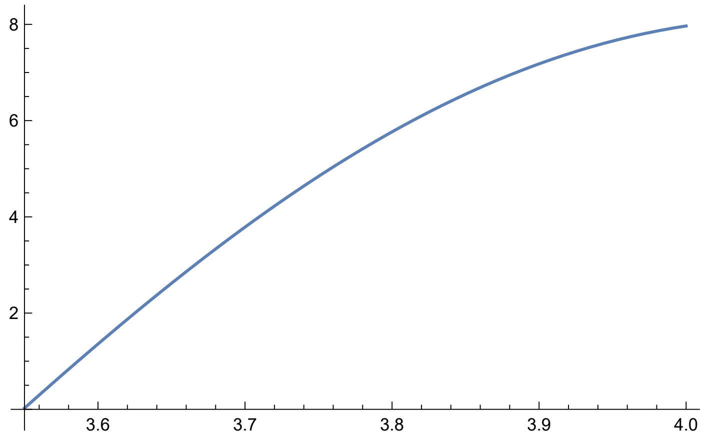

(1). Следва, че f'(x) има постоянен знак в дадения интервал.

Проверка на втората производна

In[◦]:= `Plot[f''[x], {x, 3.55, 4}]`

Out[◦]=

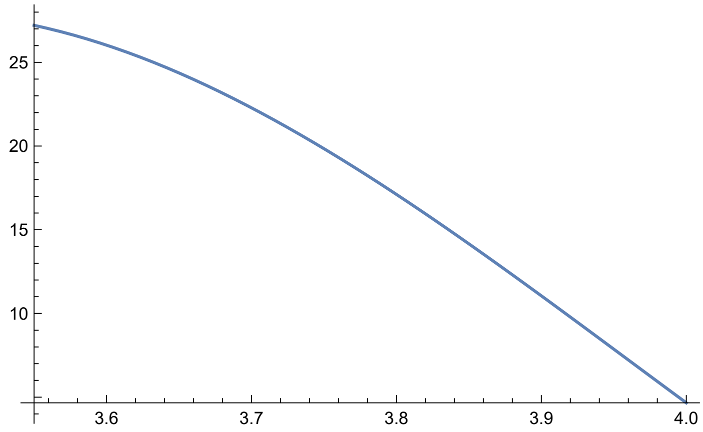

(1) . Следва, че f''(x) има постоянен знак в дадения интервал .

Извод: от (1) и (2) следва, че f'(x) и f''(x) са с постоянни знаци в разглеждания интервал [3.55; 4] => Методът на допирателните е сходящ.

4. Избор на начално приближение

$f(x_0)$ * f’’ > 0
=> $f(x_0) < 0$
=> $x_0 = 3.55$

Пресмятане на постоянните величини:

In[∘]:=
```
Plot[Abs[f''[x]], {x, 3.55, 4}]
```

Out[∘]=

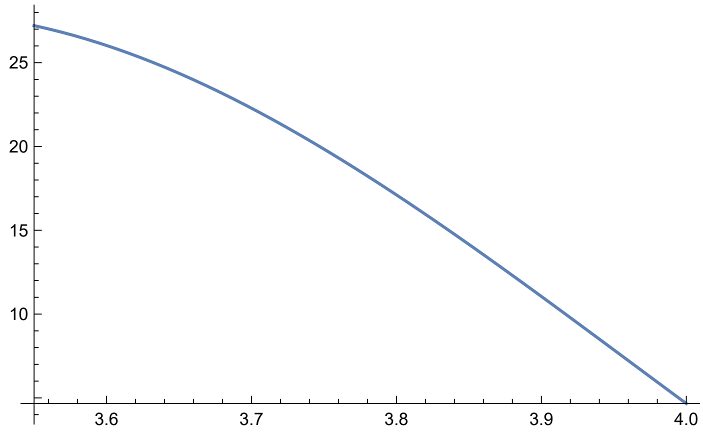

От геометрични съображения максимума се достига в левия край на интервала, а минимума - в десния.

In[∘]:=
```
M2 = Abs[f''[3.55]]
```

Out[∘]= 27.2093

In[∘]:=
```
Plot[Abs[f'[x]], {x, 3.55, 4}]
```

Out[∘]=

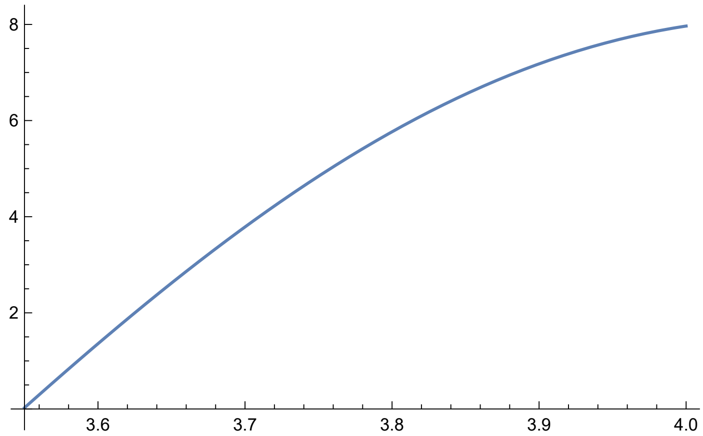

От геометрични съображения максимума се достига в десния край на интервала, а минимума - в левия .

In[∘]:=
```
m1 = Abs[f'[4.]]
```

Out[∘]= 7.9663

In[∘]:= $p = \frac{M2}{2\,m1}$

Out[∘]= 1.70777

5. Да се изчисли корена по метода

на допирателните с точност 10^{-7}

```
In[•]:= f[x_] := (x^3 + 6 x + 43 Sin[3 x] - 26) / ((x - 1) (x + 2))
x0 = 3.55;
M2 = Abs[f''[3.55]];
m1 = Abs[f'[4.]];
p = M2 / (2 m1);
epszad = 0.0000001;
eps = 1;
Print["n = ", 0, " xn = ", x0, " f(x) = ", f[x0], " f'(x) = ", f'[x0]];
For[n = 1, eps > epszad, n++,
 x1 = x0 - f[x0] / f'[x0];
 Print["n = ", n, " xn = ", x1, " f(xn) = ",
  f[x1] " f'(xn) = ", f'[x1], " εn = ", eps = p * (x1 - x0)^2];
 x0 = x1
]
```

n = 0 x_n = 3.55 f(x) = -0.0296069 f'(x) = 0.0247471

n = 1 x_n = 4.74638 f(x_n) = 6.02116 f'(x_n) = -0.1078 ε_n = 2.44436

n = 2 x_n = 60.6016 f(x_n) = 59.7357 f'(x_n) = 1.02976 ε_n = 5327.91

n = 3 x_n = 2.59228 f(x_n) = 6.81679 f'(x_n) = -0.828207 ε_n = 5746.79

n = 4 x_n = 10.8231 f(x_n) = 10.6707 f'(x_n) = 1.42574 ε_n = 115.694

n = 5 x_n = 3.33868 f(x_n) = 0.582997 f'(x_n) = -5.7776 ε_n = 95.6624

n = 6 x_n = 3.43959 f(x_n) = 0.136306 f'(x_n) = -3.04257 ε_n = 0.0173887

n = 7 x_n = 3.48439 f(x_n) = 0.0280431 f'(x_n) = -1.79013 ε_n = 0.00342751

n = 8 x_n = 3.50005 f(x_n) = 0.00342653 f'(x_n) = -1.3529 ε_n = 0.000419096

n = 9 x_n = 3.50258 f(x_n) = 0.0000893427 f'(x_n) = -1.28235 ε_n = 0.000010955

n = 10 x_n = 3.50265 f(x_n) = 6.75728×10^{-8} f'(x_n) = -1.28041 ε_n = 8.28958×10^{-9}

---

6. Да се провери колко итерации биха били необходими, ако се използва метода на разполовяването в същия интервал [a, b] за същата точност

```
In[•]:= Log2[(4 - 3.55) / 0.0000001] - 1
Out[•]= 21.1015
```

6. Да се направи сравнение кой метод е по-ефективен за избрания интервал

Извод: По метода на допирателните (Нютон) биха били необходими 10 итерации за достигане на исканата точност. А по метода на разполовяването са необходими 22 итерации. Следователно методът на допирателните е по-ефективен за избрания интервал [3.55, 4].